

Óna do kómory   Kacmarecka wysła,
Klucyki na ziomi;   Roncki załymała;
— A bodejze takik gości   — Bodejby já takik gości
Wszystjcy djebli wzioni! —   Nigdy nie zaznała!

(Inwałd, 1895. Jan Rusinek).

1908.

Szymon Gonet.

Olsza czy Olza?

W X. tomie „Mitteilungen der schlesischen Gesellschaft für Volkskunde“ na str. 78—86 zeszytu XIX. i XX. znajdujemy ciekawy artykuł o śląskich nazwach miejscowych, a wśród nich objaśnienie nazwy wsi Langenöls, położonej w obwodzie wrocławskim nad rzeczką Olsebach. Na podstawie źródeł historycznych okazuje się, że miejscowość jest pierwotnie osadą i nazwą polską, która roku 1305 brzmi Olsz na (Olsna) = Oleszna, a pochodzi od wyrazu olsza, jak również i potok, nad którym leży. I dziś jeszcze, jak przed wiekami, widać mnóstwo olch wzdłuż potoku Olszy. Później nazwano wieś „długą“ Olszą (Ols), gdyż rozciąga się wzdłuż potoku na przestrzeni jednej mili! Nasze wywody, zawarte w artykule „Olsza czy Olza?“ znajdują tedy stwierdzenie i ze strony uczonych niemieckich.

S. Matusiak.

Pieśń o żołnierzu tułaczku.

W poprzednim zeszycie „Ludu“ (1909 str. 247 i nast.) poruszyłem zagadnienie pochodzenia naszej pieśni o żołnierzu tułaczku, zwróciłem też uwagę na rozmaite w tym względzie poglądy, z których jedne przypuszczają jej powstanie samorodne w wieku szesnastym, drugie zaś przybycie z obczyzny na przełomie XVIII. i XIX. wieku. Już po napisaniu tych roztrząsań zwrócono mi uwagę na artykuł Tretiaka J.: „Dawna pieśń żołnierska“. (Ateneum 1889, t. I. str. 317 i n. przedrukowany w „Szk-